

יהיה תמיד ויזכה לעולם הבא. ומ��פלל על אותו שלא החטף לשם, שיבא להחטף בה לשם ויזכה לחיי עולם.

יום אחד ראה תלמיד אחד שיחה עוסק בתורה ופניו מורים. אמר, וראי מהרhar בחרה והוא זה. אמרו אותו לפניו, והמשיך עליו דברי תורה עד שהתיישבה רוחו בתוכו. מאותו יום והלאה שם על רוחו שלא ירדף אמר אותם החרוזים הרים וישפدل בתורה לשם.

אמר רבי יוסי, פשדים רואה שבאים אליו החרוזים רעים, חטף בתורה, ואנו יעברו ממנה. אמר רבי אלעזר, פשאות הצד הרע בא לפתחות את האדים, ימוך אותו לתורה, ויפרד ממנה.

בא ראה, שהגעה שניינו, שכאשר הצד הרע הזה עומד לפני הקדוש ברוך הוא לא להשיטין על העולם משום מעשים רעים, הקדוש ברוך הוא חס על העולם, ונמתן עצה לבני אדם להנצל ממנה, ולא יוכל לשולט עליהם ולא על מעשיהם. ומה היא העצה? להשתדל בתורה, ונazorlim ממנה. מנין לנו? שפטות (^{שם}) כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים טובות מוסר. מה כתוב אחריו? לשמרך מאשת רע מהלket לשון נבריה.

זה צד הטעמה. הצד האחד - שעומד תמיד לפני הקדוש ברוך הוא להשיטין על חטאינו בני האדם, ועומד תמיד להשיטין למטה בני אדם. עומד תמיד למעלה כדי להזכיר חטאינו בני האדם ולהשיטין להם על מעשיהם, ומשום שנתקנו ברשותו, כמו שעשה לו לאיוב.

קויימא תדייר לעילא, בגין לאדרברא חובייהן דבני נשא, ולאסטהה לוזן על עובדייהן. בגין דאתיהיבו בראשותיה, כמה דעבד ליה לאיוב.

על ההוא דלא אתעסק בה לשם, כייתי לאתעטקה בה לשם, ויזכי לחיי עולם. יומא חד, חמ"א חד תלמיד דהוה לעי באורייתא, ואנפו מוריקן. אמר, ורקאי מהרhar בחתאה איהו דנא. אחד היה לקמיה, ואמשיך עלייה במלין דאוריתא, עד הדתיכשב רוחיה בגיה. מן ההוא יומא ולחלאה, שני על רוחיה, דלא ירדף בתר אינון הרהורין בישין, וישפדל באורייתא לשם.

אמר רבי יוסי, כド חמ"י בר נש דהרהורין בישין אתין לגבייה, תעסוק באורייתא, וכדיין יתעברין מגיה. אמר רבי אלעזר, כド ההוא סטרא בישא אני למפת לייה לבר נש, יהא ממשך ליה לגבי אורייתא, ויתפרק מגיה.

תא חז, דהא תנינן, כד הא סטרא בישא קיימא קמיה דקדשא בריך הוא לאסטהה על עולם בגין עובדיין בישין. קדשא בריך הוא חס על עולם, ויהיב עיטה לבני נשא, לאשתזבא מגיה. ולא יכול לשולטאה עלייהן ולא על עובדייהן, ומאי איהו עיטה, לאשפדר לא באורייתא, ואשתזבוי מגיה. מגלן, דכתייב, (משלו) כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים טובות מוסר. מה כתיב בתיריה לשמרך מאשת רע מהלket לשון נבריה.

ונרא הוא סטרא מסאבא, סטרא אחרא. דאייה קיימא פרידר קמיה קדשא בריך הוא, לאסטהה על חובייהן דבני נשא. וקיימא תדייר לאסטהה למתא לבני נשא. לאדרברא חובייהן דבני נשא, ולאסטהה לוזן על עובדייהן. בגין דאתיהיבו בראשותיה, כמה דעבד ליה לאיוב.

ובן עומד עליהם להשיטין את ישראל ולחפир חטאיהם בכל מה שעשוו באומן הטעמים שהקדוש ברוך הוא עומד עליהם בדין, איזי עומד להשיטין להם ולמזקיר חטאיהם, ומקדוש ברוך הוא חס על ירושלמן וגונתן להם עצה להנצל מפנו, ובמה? בשופר, ביום של ראש השנה, וכיום הפורים בשער המפטול שנותנים לו, כדי להפריד מכם ולהשמדת באתות החקק שלו, והרי בארות. בא ראה מה כתוב, (שם ח) רגילה ירדות מות שאל עצדייה יתמכן. ובסוד האמונה מה כתוב? (שם א) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבתיה שלום. ואלו הם דרכי ושבילי התוֹרָה, והפל אחד. זה שלום וזה מות, והפל הפוכים זה מות. אשרי חלקם של ישראל שנדרקים בקדושים ברוך הוא כראיינו גונתן להם עצה להנצל מכל האדרדים לאחררים של העולם, משומם שהם עם קדוש נחלהו וחלקו, ועל כן גונתן להם עצה בפל. אשריהם בעולם הנה ורעולם הבה.

בא ראה, כשהצד הארץ הנה יורדת ומשותט בעולם ורואה את מעשי בני האדם, שהם כלם טוטים דרכיהם בעולם, הוא עולה ומשיטין עליו, ואלמלא שהקדוש ברוך הוא חס על מעשי ידיו, הם לא היו נשארים בעולם.

מה כתוב? וכיי בדרכה אל יוסף يوم יום. בדרכה - שעולה ומעלה בכל יום ויום, ואומר לפני הקדושים ברוך הוא כמה רעות, כמה מלשינות, כדי לכלות בני אדם.

לשיאות בני עולם.

ובן קיימא עלייהו לאסטה דישראל ולאדכרא חובייהן בכל מה דעבדו, באינוי זמניון דקדשא בריך הוא קיימא עלייהו בדין. כדין קאים לאסטה להן עלייהו דישראל, וקדשא בריך הוא חס ולאדכרא חובייהן. ויהב לון עיטה לאשתזבאה מנינה. ובמה, בשופר ביום אדראש השנה, וביום א דכפורי בשער המשטלה דיהבין ליה, בגין לאתפרא מניהו, ולאשפדי לא בנהיה חולקיה, וזה אוקמוּה.

הא חזי, מה כתיב, (משל ח) רגילה ירדות מות שאל עצדייה יתמכן. וברוא דמיהימנותא מה כתיב, (משל ג) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבתיה שלום. ואלון אינון ארחיין ושבילין דאוריתא, וכלא חד. האי שלום והאי מות, וכלא הפיקן דא מן דא.

ובאה חולקיהן דישראל, דאיןון מתהבקין ביה בקדשא בריך הוא קדכא חזי, ויהיב לון עיטה לאשתזבאה מכל סתרין אחרניין דעלמא. בגין דאיןון עמא קדיישא לאחסנניה וחולקיה, ועל דא יהיב לון עיטה בכלא. זכאיין אינון בעלמא דין, בעלמא דאתה.

הא חזי, פד האי סטרא בישא נחת ושותט בעלמא, וחייב עובדין דבני נשא, דאיןון כלחו סטאיין ארחייה בעלמא. סליק לעילא ואסטין לון, ואלמלא דקדשא בריך הוא חיס על עובדי יdoi, לא ישתק ארין בעלמא.

מה כתיב ויהי בדרכה אל יוסף يوم. בדרכה, (דף קצ ע"ב) דסלקא וסאטוי בכל יומא ויומא, ואמר קמי קדשא בריך הוא, ומה בישין ומה דלטוריין, בגין